

Andrius Kulikauskas – ne tik žinomas kompozitorius ir akordeono virtuozas, bet ir aistringas žvejys. Tačiau derinant du pomėgius kartais nutinka ir kuriozinių dalykų. Štai nesenai jis su dviem bičiuliais nuvažiavo į gimtinę pameškerioti. Vakare pasišėrę žuvis, vos brėkstant vyrai sumerkė meškeres. Artėjant pusiaudieniui draugai turėjo sugavę po kelis neblogus egzempliorius, tad nusprendė išsivirti žuvienę. Vienas jų išskrodė laimikį, antrasis, pasiėmęs kastuvą, ėmė kasti duobę, kad galėtų paslėpti žuvų atliekas. Tuo metu sutilindžiavo Andriaus telefonas. Jam skambino koncertų partneris, kuriam kažkur prapuolė natos, ir jis negalėjo savarankiškai ruošti koncertui. Kadangi Andrius tą dainą buvo pats sukūręs, natas žinojo mintinai ir ėmė garsiniai diktuoti. Lyg tyčia, tuo metu pro šalį paežere ėjo pagyvenęs vietinis žvejas ir stebėjo, ką daro atvykėliai.

Pirmasis jų, išskrodęs žuvį, kruvinomis rankomis patraukė prie vandens jų plautis. Antrasis kietoje žemėje energingai kasė duobę. Andrius vis tebediktavo natas. Kadangi ryšys buvo prastas, jam kartais tekdavo šaukti. „Do, sol“, – normaliu balsu natas diktavo kompozitorius. – „Mi, rė“, – tęsė jis. Tačiau ryšys susilpnėjo, ir bičiulis paskutinės frazės neišgirdo. „Mi, rė, ar girdėjai? Kartoju, mi, rė“ – į ragelį garsiai šaukė maestro. Kaimietis nieko nesakydamas pagreitino žingsnį ir nėrė tolyn. Vyrai nespėjo padaryti savo darbų – pirmasis išvirti žuvienės, antras pakasti žuvų atliekų, Andrius padiktuoti dainos natų, kai keliuke pasirodė policijos automobilis. Iš jo išlipo du pareigūnai. „Kas čia vyksta? Kas mirė?“ – paklausė jie. –Kur pakasėt?“ – pasiteiravo. Žvejai iš pradžių nesuprato, ko iš jų nori policininkai. Tačiau visi krito iš juoko, kai viskas paaiškėjo. Pasirodo, senas žmogus nesuprato, ką šaukė Andrius, ir pamanė, kad jis sako, jog kažkas mirė. Pamatęs kruvinomis rankomis einantį žmogų, įtarė, kad jis kažką nužudė. Jo įtarimus sustiprino ir, atseit, numirėliui laidoti kasama duobė. Nieko nelaukdamas tą kraupią žinią jis pranešė apylinkės inspektoriui, ir šis su kolega nedelsdamas atvyko. Laimei, pareigūnai atpažino Andrių Kulikauską, ir išsiaiškinti aplinkybes tapo lengviau.

Būna ir taip

Parašė siaipzvejys

Šeštadienis, 09 Liepa 2011 09:33

Juozas Jurkus.